

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Notitia Congregationum Et Tribunalium Curiae Romanæ

Plettenberg, Hunold

Hildesii, 1693

§. 5. De distinctione Cardin.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63032)

ut si unum vel plures in futurum ultra dictum numerum eligi in Cardinalem aut pronuciari contigerit, hujusmodi electionem nullam, irritam & inanem fore & censendam esse decreverit. Non tamen hic numerus necessario semper æquandus est, si pauciores ad omnia munera peragenda pares sint. *Paleot. de sac. Consist. p. 4. 4. 1. lit. A.*

7. Hoc numero septuagesimo definito à Sixto V. designavit postea Clemens VIII. septuaginta duas Ecclesias, Titulos & Diaconias S. R. E. Cardinalium, prout infra dicitur, & Archidiaconos, *in c. ubi periculum de elect. in 6.* alique existimant è re fore Christianæ Reip. si nunquam major habeatur numerus Cardinalium duobus & septuaginta, qui fuit numerus Discipulorum Domini.

§. 5.

De distinctione Cardinalium.

1. *Cardinales in tres ordines distinguuntur.*
2. *Qui non est Diaconus non fert suffragium.*
3. *Cardinales Episcopi consecrabant quidem Pontificem.*
4. *Sed olim non eligebant.*
5. *Neque ipsi eligebantur.*

6. *Dis-*

16 *De distinctione Cardinalium.*

6. Diaconi in primitiva Ecclesia fuerunt septem curam Eleemosynarum & reddituum habentes.
7. Quibus adjuncti sunt alii septem adjuutores Presbyterorum Cardinalium in Titulis eorum.
8. Et hi Cardinales Diaconi dicti.
9. Qui deinde quatuordecim constituti sunt.
10. Et ministrabant Pontifici.
11. Nomenque Cardinalium habebant à Regionibus, quibus præerant.
12. His postea adjuncti quatuor Palatini dicti.
13. Ac deinde plures à diversis Pontificibus.
14. Sed Sixtus V. contraxit numerum ad decimum quartum.
15. Qui omnes prærogativas Cardinalium habent.
16. Quæ præcedentia observetur inter Cardinales Episcopos, Presbyteros & Diaconos.

I.

Gradus & ordo Cardinalium triplex est, alii enim sunt Episcopi Cardinales, alii Presbyteri, alii Diaconi. Eugenius IV. Const. 15. §. 5.

2. Ideo qui saltem Diaconus non fuerit in Congregationibus Cardinalium, præsertim cum de eligendo Pontifice tractatur, suffragium ferre non potest. Clem. ut ii qui §. Illi 20. de etat. & qualit. Cui tamen Constitutioni derogare solent Pontifices, cum Cardinales creant. Atq;

in

potestate Romani Pontificis etiam Laicos non conjugatos in Cardinales assumere, qui postea Clerici ordinentur. *Barbosa.* aut juxta Const. 50. Sixti V. qui quatuor solum minoribus sunt insigniti.

3. De Episcopis Cardinalibus diximus supra, circa quod tempus primum instituti sint. Consecrabant quidem Pontificem Romanum Episcopi septem ejusdem Suffraganei & Urbi Romanæ finitimi, nimirum: Ostiensis, Portuensis, S. Ruffinæ, Tusculanus, Prænestinus, Sabinenfis, Albanensis & dicebantur ante Leonis IX. tempora *Cardinales Episcopi*, hoc est Primarii, sive Principales Episcopi, eo quod essent cæteris Episcopis celebriores & insigniores;

4. Sed ad electionem novi Pontificis non admittebantur, cui primum tanquam Electores intervenerunt tempore Alexandri III. *Barb. l. 1. Jur. Eccl. c. 3. n.*

45. *Lunador. in Relat.*

5. Neque etiam ante annum 891. electus fuit in Summum Pontificem aliter Diœcesis Episcopus, quod prius sæculis prohibita esset, & inconveniens judicaretur translatio Præsulis de unum in alterum Episcopatum; Primus fuit Formosus Episcopus Portuanus, qui translatus & evehctus est ad sedem Romanam,

B

manam,

manam, nam antea eligebatur Pontifex ex Presbyteris & Diaconis Cardinalibus, ut notavit Onuphrius in annot. ad Platina in vitâ Formosi.

6. De Presbyteris Cardinalibus actum est superius, de Diaconis hic dicendum. Quemadmodum septem instituti sunt Diaconi ab Apostolis; ita septem permanserunt in primitiva Ecclesia usque ad tempora Constantini M. quorum primus Archi-Diaconus dicebatur; Omnes verò septem curam habebant Eleemosynarum & reddituum Ecclesiæ, quos colligebant Subdiaconi, ipsi verò asseruabant eos, & ex præscripto inter Clericos Cardinales Presbyteros, & Summum Pontificem distribuebant.

7. Postea cessante persecutione à tempore Constantini Imp. cum non sufficerent septem illi Diaconi, adjuncti sunt alii septem Diaconi Presbyteris Cardinalibus, qui eos adjuvarent & curam haberent reddituum Ecclesiæ in Titulis eorum & Regionibus Urbis; Cum autem Regiones fuerint quatuordecim singuli in duabus Regionibus serviebant.

8. Et omnes hi septem *Cardinales Diaconi* dicebantur, ita ut Diaconi Cardinales usque ad annum millesimum &

tempora Sylvestri II. numerum septenarium non exceſſerint.

9. Subinde juxta quatuordecim Regiones, quatuordecim quoque Diaconi creati ſunt, ut ſingulis Regionibus ſinguli præfecti eſſent.

10. Qui (cum jam alii Officiales, in primis Archi-Diaconus, conſtituti eſſent pro colligendis distribuendisque redditibus Eccleſiæ) ſe curæ illorum omninò abdicarunt, & miniſtrare ſoliti ſunt Papæ, cantareque coram eo Evangelium quiſque in Eccleſia ſuæ Regionis, quando ad eam Pontifex ad cantandam Miſſam acceſſit.

11. Unde dicebantur Cardinales primæ, ſecundæ, vel tertię Regionis, pro ut appellabatur Regio, cui præfecti erant.

12. His adjuncti ſunt deinde quatuor alii Diaconi Cardinales, qui *Palatini* & *Altaris Miniſtri* dicebantur, quia in Baſilica S. Joannis Lateranenſis coram Pontifice cantabant Evangelium. Cum verò hi ædes ſuas contiguas haberent Eccleſiis & Oratoriis, quibus ſerviebant abſque curæ tamen animarum, quæ incumbere debet eſbyteris, appellare ſe non à Regionibus amplius, ſed ab

ipsis Ecclesiis coeperunt hoc modo:
Petrus Diaconus Cardinalis S. Adriani.
Onuph. in lib. de sept. Eccles. Barb. l. 6. n. 47.
Lunador. Azor. p. 2. l. 4. c. 1. q. 6.

13. Fuerunt ergo Cardinales Diaconi octodecim quingentis circiter annis a tempore Paschalis II, usque ad Paulum III, qui anno 1545. hunc numerum uno auctiorem fecit, ut essent novendecim & Pius IV. subinde additis Diaconis sex ad 25. eum produxit.

14. Verum Sixtus V. in *Const. 55. Religiosa Sanctorum* statuit ut in posterum Cardinales Diaconi solum essent, ut olim, quatuordecim, juxta veterem Regionum Urbis numerum, & ne Presbytero Diaconia, aut Diacono Titulus posthac daretur.

15. Crescente vero auctoritate Cardinalium Presbyterorum, crevit & Diaconorum auctoritas, cum & nomen omnes prerogativas habeant Cardinalium, & in electione novi Pontificis suffragium suum ferant.

16. Cardinales Episcopi praecedunt Cardinales Presbyteros, hi Cardinales Diaconos. Inter Episcopos praecedit is qui antiquior est in Ordine Episcopali inter Cardinales vero Presbyteros & Diaconos praecedunt illi, qui primi pro

moti fuerunt ad purpuram, & si plures simul creati sint, habebit is primas, qui prior nominatus fuit. Cum autem frequenter contingat, ut, qui elevatus fuit ad Cardinalatum, dum esset Diaconus, postea fiat Presbyter, hoc casu transit statim ad locum promotionis suæ, præceditque omnes Presbyteros, qui post eum Cardinales creati sunt. At vero Cardinales Episcopi præcedunt, qui primi acceperunt Characterem Episcopalem, etiam illos qui prius promoti sunt ad Cardinalatum, si posteriores sint consecrati Episcopi. *Franc. Sestini il Maestro c. 5.*

§. 6.

De Ecclesiis & Titulis Cardinalium.

1. *Tituli sunt Ecclesie, à quibus Cardinales dicebantur.*
2. *Diaconie non appellabantur Tituli.*
3. *Numerus Titulorum paulatim in Ecclesia crevit.*
4. *Honorius II. statuit numerum Episcoporum Cardinalium.*
5. *Quæ eorum nomina & Tituli.*
6. *Nunc solum sex Tituli sunt Cardinal. Episcoporum.*

B 3

7. In-